

V osmi točki je dvospev med sopranom in tenorjem (»Fac ut portem«) zanimljivo motiviško delo, izvedeno v zlogu klasičnih oratorijs. Glasova obeh solistov se gibljeti v imitatoriških nasprotjih, dočim prihaja klasički-lepa instrumentacija mnogovrstnejša vzpriča tehnike novodobnega orkestra in novodobne modulacije.

Nastopni altsolo »Inflammatus« je pristen biser klasiči-vzvišene lepote; duh Bachov in Händlov veje iz te arije. Tematičko uporabljanje motivov, plemenita melodika, duhovite oblike spremljevanja in preproste modulacije so bistveni znaki tega vznesenega speva.

Poslednja točka, kvartet in zbor »Quando corpus morietur« je v stavbi, izrazu in v kontrapunktiški sočasni izvēdbi dveh glavnih motivov, v povzdiganji in stopnjevanji glasov in harmonij, v mogočni instrumentaciji in silovito krepkem »Amen«-fugatu najmogočnejša točka vse skladbe. Začenja se orkestralno takó kakor prvi zbor. Drugi izmed sočasnih motivov tega zbora je vzet iz sekvence prvega zbora. Stopnjevanje, katero se v prvem zboru kot izraz bolesti dvigne do zmanjšanega septimnega akorda, vzviša se tudi v slavi (Paradisi gloria) do polnega, mogočnega in jasnega trizvoka v G-duru. —

Vso skladbo Dvořákovu završuje »Amen«-fugato z dvema temama (allegro molto), fugato, ki je po mogočnem izrazu svojem jednak vrednosti s slavnim »Halleluja-zborom« iz Händlovega »Mesijev.« Prva tema je vzeta iz motiva »Stabat Mater« in preložena iz H-mola v svečani D-dur, dočim je druga zajeta iz sekvenčne stopnjavitve prvega zbora. Ta točka se izvaja jako težko zaradi kromatike, velikanske novovrstne modulacije, hitrih koloraturnih figur, najraznovrstnejše, krepke ritmike in glasovnih nastopkov na nepoudarjenih taktovnih delih. —

»Stabat Mater« je torej delo, ki se lahko meri z največjimi oratorijs. delo, katerega nikoli ne bode moči prezirati v svetovni glasbeni literaturi, iz kratka, delo, s katerim se po pravici ponaša vesoljna glasba slovenska! — — —

Obči zbor »Dramatičnega društva« je bil dné 29. malega travna. Predsednik g. dr. Ivan Tavčar je pozdravil člane in potem poudarjal, da se društvo lahko zadovoljno ozira na minulo društveno dôbo, zlasti od novega leta. Zahvalno se spominja izdatnih podpor deželnega zбора in ljubljanskega mesta, zahvalja pa tudi vse izvršajoče člane, zlasti intendancijo. — Društveni tajnik g. A. Trstenjak je nató poročal o društvenem delovanju od poslednjega rednega občega zбора in v svojem poročilu omenjal vseh važnejših momentov v tej dôbi. Predlagal je, naj se g. dr. B. Iipavec zaradi svojih zaslug za društvo imenuje za častnega člana. — Na vprašanje g. Ivana Hribarja, ali se je odbor »Dramatičnega društva« dogovarjal z deželnim odborom zaradi pomnožitve slovenskih predstav, odgovori g. dr. V. Šupan, da se je izposlovala jedna predstava na mesec več. G. Hribar predlaga po tem pojasnilu, naj se odbor pred prihodnjo dôbo deželnega zбора obrne naravnost do tega zastopa, da se dovolijo »Dramatičnemu društvu« po tri predstave na teden. — G. Gustav Pirc želi, naj se angažirajo vsaj še dve pevki in jeden tenor, poleg njih pa operni pevec g. J. Nelli. Jako umestno bi bilo, ako se ustanovi slovensko gledališko društvo, ki bi pobiralo radovoljne doneske za slovensko gledališče. — G. dr. K. vitez Bleiweis se strinja s tem predlogom in še nasvetuje, naj »Dramatično društvo« zaradi večjih troškov naprosi povišanja dosedanjih podpor. Vsi predlogi se vzprejmó, takisto predlog g. Ivana Hribarja, da se izreci zahvala režiserju g. Borštniku in kapelniku g. Gerbiču, in predlog g. dr. Ivana Tavčarja, da se izreci zahvala tudi gospé Borštnikovi.

Nató je poročal blagajnik g. dr. V. Šupan o denarnem poslovanju. Društvo je imelo prometa nad 40.000 gld. Zbor odobri njega poročilo in zajedno pritrdi, da se najame pomožen uradnik za manipulacijske posle. — G. dr. K. Triller predlaga pri po-

samičnih nasvetih, naj se tudi poleti poučuje v dramatiški šoli; pouk naj bi poleg g. Boršnika oskrboval g. Noll, — G. notar *Ivan Gogola* želi prav takšne šole za pevce. Oba predloga se vzprejmata. —

Za poročilom blagajnikovim se je zvršila volitev novega odbora. Izvoljeni so bili ti-le gospodje: dr. *Ivan Tavčar* (predsednik), dr. K. vitez Bleiweis, Fr. Drenik, M. Hubad, dr. V. Krisper, G. Pirč, dr. J. Starč, dr. V. Supan in J. Šubic. Novi odbor se je precej konstituiral in si izvolil za podpredsednika g. dr. viteza Bleiweisa, za tajnika g. Pirca in za blagajnika g. dr. Supana.

Obči zbor »Pisateljskega podpornega društva« se je vršil dné 13. m. m. po običnem redu. Predsednik dr. J. Vošnjak se je v svojem nagovoru s toplimi besedami spominjal pokojnega pisatelja Jožeta Cimpermana in predlagal, naj se pokojniku postavi dostenjen nagrobnui spomenik. V ta namen so že darovali gg. deželni poslanci Ivan Hribar 5 gld., Janko Kersnik 5 gld., Anton Klein 2 gld., J. Lenarčič 3 gld., dr. Ivan Tavčar 5 gld., Fr. Višnikar 2 gld. in dr. Jožef Vošnjak 5 gld., skupaj 27 gld. — Tajnik prof. R. Perutnik je poročal o društvem delovanji v minulem letu. Odbor se je sešel trikrat, da je rešil tekoče društvene stvari; zabavnih večerov pa je priredilo društvo tri. Društvenikov je bilo vsega vklipaj 75, in sicer je štelo društvo in časnega člana, 8 ustanovnikov, 19 rednih in 47 podpornih članov. — Iz poročila blagajnika A. Funtka je razvidno, da je bilo leta 1892. dohodkov 185 gld. 98 kr., troškov pa 88 gld. 76 kr., izmed teh 85 gld. za podpore; ostanka v blagajnici je bilo torej dné 1. januvarja t. l. 97 gld. 22 kr. Vsa društvena imovina je znašala koncem minulega leta 1237 gld. 94 kr. Za Prešernov spomenik se je nabralo doslej 935 gld. 50 kr.; ako se k tej glavnici prištejejo obresti 51 gld. 20 kr. in odbijejo troški 16 gld. 35 kr., pokaže se glavnica 970 gld. 35 kr., ki je naložena v mestni hranilnici ljubljanski in v »Kmetski posojilnici ljubljanske okolice«. — V odbor so se vzklikoma izvolili dosedanji odborniki, namesto prof. V. Bežka, ki je med letom odšel v Gorico, pa A. Trstenjak. — Kar se tiče na grobne ploče Jožetu Cimpermanu, prepusti se skrb zanje odboru, in potem se obči zbor sklene.

Národní Dom. Odboru »Národnega Doma« je došlo na svoječasni razpis 17 projektov za zgradbo »Národnega Doma« v Ljubljani, izmed katerih je posebna porota v seji dné 7. m. m. priznala prvo darilo v znesku tisoč kron načrtu arhitekta in stavbinskega mojstra Františka Škabrouta v Pragi, drugi dve darili po petsto kron pa arhitektu Antonu Wolfu v Ljubljani in skupno arhitektoma Karlmu Maschku in Rudolfu Tönniesu na Dunaji. Izmed obdarovanih načrtov ni sicer nobeden neposredno uporaben za grajenje, vendar bode na podlagi prvoimenovanega načrta moči primerno rešiti dano nalogu.

Iz muzejskega društva. Dně 25. aprila t. l. je predaval g. J. Pečnik v slovenskem jeziku o starinah, katere je izkopal na gradišči pod cerkvijo Sv. Magdalene pri Šmariji na Dolenjskem. Skoro vse izkopine spadajo v hallstättsko dôbo. Iz njih leže vidimo, kakó so pokopavali mrlje in nasipavali gomile. Občo pozornost je vzbudila situla, okrašena s peterovrstnimi podobami, in poleg te druga s pridvigami, ki kažejo možé s širokimi klobuki. Slavni angleški starinar, g. A. E. Evans, voditelj oksfordskega muzeja, ki si je dné 7. aprila t. l. osebno ogledal gradišče, dognal je, da je napó sled imenovana situla iz ilirske dôbe, zakaj podoba klobuka se popolnoma ujema z óno, katero je videl na ilirskih penezih. Predavatelj je potem razkazoval zapejučo (fibulo), ki nima sebi jednake. Na dvekolesnem vozu sedi mož, ki vodi tri konje, spredi je golob z razpetimi krili. Vrhu tega je g. Pečnik predložil še mnogo drugih redkih starin iz istega gradišča; dva šlema, koralde (zavratnice), zapestnice, obnožnice, obeske, zlato peno in razne na-